

sig bl. a. om en stærk forøgelse af antallet af selvangivelser og skattebillerter. Der er ingen tvivl om, at en arbejdsopgave af dette omfang vil stille *meget store krav til vore i forvejen hårdt belastede skattemyndigheder*, og for skatteyderne bliver der heller ikke tale om nogen forenkling. Dette understreger som tidligere nævnt, at en overgang til særskilt beskatning af selvstændige hustruindtægter *bedst kan ske i forbindelse med indførelse af en kildeskatteordning*.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslagene som grundlag for folketingets behandling af spørgsmålet om ægtefællers beskatning.“

Ved 1. behandling anbefaledes lovforslaget af *Peter Nielsen* (S), der dog betonedede, at det måtte underkastes en grundig udvalgsbehandling. *Foged* (V) fandt, at lovforslaget var så uoverskueligt, at kun et fåtal af særligt uddannede ville kunne klare alle de skattemæssige problemer, det ville medføre. En uhyre vækst i skatteadministrationen ville blive nødvendig. Forslaget gav kun en halv løsning ved alene at omhandle den udearbejdende hustru. Også problemerne omkring de medhjælpende hustruer og de hjemmearbejdende hustruer måtte klares. Hvis den proportionale skala blev ført væsentligt højere op, ville de fleste sambeskatningsproblemer være løst. Venstre var villig til positiv forhandling om problemet, men henstillede, at alle de forskellige familiepolitiske hensyn toges op til samlet drøftelse. *Hagen Hagensen* (KF) kunne godtage forslaget som et oplæg, men det løste ikke sambeskatningens problemer. Den af det konservative folkeparti tidligere rejste tanke om splitting burde med i overvejelserne. Han kunne tænke sig en valgfrihed for hustruen mellem sambeskatning med hustrufradrag og særbeskatning uden noget sådant fradrag. Man burde ikke beslutte sig til nogen bestemt løsning uden i forbindelse med en skattereform. Det ville være en væsentlig forbedring at udvide området for proportionalbeskatningen. *Baunsgaard* (RV) erklærede, at hans parti var tilhænger af sambeskatningens ophævelse. Han kritiserede, at forslaget ikke medtog ægtefæller i fællesbedrift, men tilsagde positiv medvirken til en forhandling. *Morten Lange* (SF) troede ikke, at lovforslaget kunne løse problemerne. Man måtte have fat i en hel række af skattelovgivningens regler, først og fremmest skattefradragetsreglen og forsørgerbegrebet, for at kunne komme til ende med en ophævelse af sambeskatningen. Det var uholdbart ikke at medtage de medhjælpende hustruer. Det værste var den kolossale forøgelse af skattevæsenets byrder, som forslaget ville medføre. *Anne Feldt-Rasmussen* (Uafh) mente, at sambeskatningsproblemet kunne løses ved at føre proportionalskatten til tops, give de skattefrie bundbeløb som personfradrag, indføre væsentlige børnefradrag inden ligningen samt ligne efter samme skala. Uden for ordførerrækken talte *Hanne Budtz* (KF), *Nathalie Lind* (V), *Grethe Philip* (RV) og *Lis Groes* (S).